

CYBERPRZEMOC

To przemoc rówieśnicza z użyciem technologii informacyjnych i komunikacyjnych. Głównie są to: internet, komputer, urządzenia mobilne (telefony itp.), które dążą do wyrządzenia krzywdy lub wywołania dyskomfortu ofiary. Problem ten występuje najczęściej w szkołach.

W klasie, szatni, na boisku szkolnym itd. dochodzi do aktów przemocy z użyciem telefonów lub internetu.

Cyberprzemoc to jedno z najbardziej bolesnych doświadczeń dla dziecka. Informacja w internecie rozprzestrzenia się błyskawicznie, grono widzów lub świadków upokorzenia rośnie wykładniczo. Stąd też i wiele przypadków, w których cyberprzemoc ma tragiczne konsekwencje, aż po samobójstwo ofiary.

Przykładowa ankieta z NIK

Z badań ankietowych przeprowadzonych przez NIK w trakcie kontroli (wśród 271 nauczycieli, 814 rodziców i 737 uczniów) wynika, że zjawisko cyberprzemocy jest wśród uczniów poważnym problemem. **Z cyberprzemocą zetknęło się prawie 40 proc. uczniów, blisko 30 proc. rodziców oraz 45 proc. ankietowanych nauczycieli.** Wykrywalność sprawców cyberprzemocy jest najwyższa w opinii badanych nauczycieli (blisko 97 proc.). Pogląd na temat wykrywalności sprawcy podzieliło natomiast ok. 59 proc. rodziców oraz ponad 49 proc. uczniów. Jednocześnie **blisko połowa ankietowanych uczniów stwierdziła, że w przypadku doświadczenia cyberprzemocy nie zwróciłaby się do nikogo o pomoc**, nieco ponad 13 proc. uczniów zwróciłoby się o pomoc do nauczyciela, a 19 proc. do rodziców.

Skala zagrożenia cyberprzemocy

- 51%** dzieci i młodzieży stała się przynajmniej raz obiektem zdjęć lub filmów wykonanych wbrew swojej woli,
- 52%** dzieci w wieku 12-17 lat miało do czynienia z przemocą werbalną w Internecie lub przez telefon komórkowy,
- 47%** dzieci doświadczyło wulgarnego wyzywania,
- 29%** badanych deklaruje, że ktoś w Sieci podawał się za nie wbrew ich woli,
- 21%** dzieci doznało poniżania, ośmieszania i upokarzania,
- 16%** osób doświadczyło straszenia i szantażowania,
- 14%** dzieci zgłasza przypadki rozpowszechniania za pośrednictwem Internetu lub telefonów komórkowych kompromitujących je materiałów.

Formy cyberprzemocy:

- wyzywanie, nękanie, szantażowanie z użyciem sieci

- podszywanie się pod kogoś i działanie na jego niekorzyść

- rozprzestrzenianie niechcianych zdjęć i filmów bez zgody

- publikowanie ośmieszających, upokarzających informacji mających na celu w prowadzeniu w błąd

Cyberprzemoc pojawiła się na przełomie XX i XXI wieku. Oprawcy prześladują swoje ofiary złośliwymi i obraźliwymi wiadomościami lub treścią. Dotkliwą formą ataku jest sporządzanie wpisów na forach dyskusyjnych czy dręczenia przez komunikatory sieciowe takie, jak Facebook itp. .

Celem internetowych zbirów jest popsuć komuś reputację, skompromitować osoby lub grupy ludzi. Wywodzi się to z powodu poczucia bezkarności i anonimowości sprawców.

Taka forma znęcania się jest łatwiejsza, gdyż można to robić z ukrycia (anonimowo) bez konfrontacji na żywo z ofiarą. Oczywiście można starać się uniknąć tego np. poprzez zawiadomienie o tym rodziców, Nauczycieli lub zablokowanie danej osoby i nie reagowanie na jej postępowania.

SKUTKI CYBERPRZEMOCY

Cyberprzemoc może skutkować bardzo poważne problemy psychiczne takie jak osamotnienie, wyizolowanie się od innych osób, zapaść w depresję, a w najgorszym przypadku może dojść do popełnienia samobójstwa.

Przykładowe sytuacje:

- 13-letnia Megan Meier, targnęła się na swoje życie po tym, jak przystojny Josh poznany na MySpace, który początkowo okazywał jej zainteresowanie, zaczął ją obrażać w Internecie z powodunadwagi. Po śmierci nastolatki okazało się, że pod postacią Josha ukrywała się matka koleżanki, z którą Megan była skłócona.
- zdjęcia amerykańskiej uczennicy, której fotografię przerobiono na zdjęcie pornograficzne
- 14-letnia Megan Evans popełniła samobójstwo w lutym 2017 roku. Została znaleziona martwa w swoim domu, po tym jak przedawkowała leki. Jak się okazało przez kilka tygodni poprowadziła cichą walkę w cyberprzestrzeni z osobami, które nękały ją na portalach społecznościowych.

ODPOWIEDZIALNOŚĆ KARNA W POLSCE

W dniu 6 czerwca 2011 r. weszła w życie poprawka do ustawy – Kodeks karny, uznająca cyberprzemoc, jak i stalking w Polsce za czyn zabroniony. Obecnie czyn ten podlega karze

paragraf 1: Kto przez uporczywe nękanie innej osoby lub osoby jej najbliższej wzbudza u niej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia lub istotnie narusza jej prywatność, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

paragraf 2: Tej samej karze podlega, kto, podszywając się pod inną osobę, wykorzystuje jej wizerunek lub inne jej dane osobowe w celu wyrządzenia jej szkody majątkowej lub osobistej.

paragraf 3: Jeżeli następstwem czynu określonego w § 1 lub 2 jest targnięcie się pokrzywdzonego na własne życie, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

paragraf 4: Ściganie przestępstwa określonego w § 1 lub 2 następuje na wniosek pokrzywdzonego.

Wprowadzenie art. 190a do Kodeksu karnego zakończyło w Polsce okres bezkarności osób posługujących się internetem w celach nękania innych osób. Niezależnie od tego uregulowania prawnego nadal pozostają karalne również m.in. pomówienie, zniewaga, groźba karalna, niszczenie danych informatycznych i utrudnianie dostępu do danych informatycznych, które mogą być przejawami cyberprzemocy. Niezależnie od ochrony prawnokarnej pokrzywdzonego, osoba taka może pozwać dodatkowo prześladowcę jako poszkodowany w procesie cywilnym np. o naruszenie dóbr osobistych.

Źródła z których korzystałem:

<https://pl.wikipedia.org/wiki/Cyberprzemoc>

<https://fundacja.orange.pl/blog/wpis/cyberprzemoc>

<http://www.lo.internetdsl.pl/dokumenty/cyberprzemoc.pdf>

